

Земете пѣждте, туй е Тѣлото Мое. Послѣ зе чаша-та съ вино, благослови я, подаде я на Апосто-лытѣ и рече: *пийте отъ нея вси, тя е моята кръвъ на Новыя завѣтъ.*

Туй истото ся върши и до сега въ Боже-ственната Литургія.

СТРАДАНИЯТА НА ГОСПОДА НАШЕГО ИСУСА ХРИСТА.

Подиръ Тайната Вечеря Исусъ Христосъ и-злѣзе въ Геосиманската градина.

Тамъ ся заченяхъ вътришнытѣ Му мъжи за нашытѣ грѣхове. Той скърбеше, желѣше, и ся моляше до кръвавъ потъ. Ангелъ Му ся еви да го подкрѣпи.

Послѣ дойдохъ Иудейтѣ съ орѣжіе, та го о-лувихъ, като имъ Го показа Иуда предательтъ, и го отведохъ при Иудейскитѣ първосвященници, а ученицытѣ Му ся разбѣгахъ. Тамъ ся евихъ клеветници съ лѣжливы клеветы на Него; но нищо не можахъ да докажтъ. Най послѣ, кога-то на първосвященническія въпросъ: *Сынъ ли си Ты Божій?* Той отговори: *ти глаголеши*, и еще при-сѣдинени, че скоро ще го видѣтъ отъ дѣсна-та страна на Божіето величество; тогази го о-бѣвихъ достоинъ за смъртъ, бихъ го по стрѣ-нытѣ, и Му ся присмивахъ различно.

На зараньта Го извадихъ на съдъ предъ Рим-